

Newsletter Núm. 31, setembre del 2011

ADOPCIONS, FAMÍLIES, INFÀNCIES

Direcció: Esther Grau, Diana Marre i Beatriz San Román

Documentalista: Anaïs Vidal

Traducció: Maria Notó

Format i maquetació: Sofia Gaggiotti

Difusió: Maria Galizia

Continguts: Anne Cadoret

ISSN: 2013-2956

El nen adoptat i el parentesc contemporani: la qüestió de la doble pertinença

L'adopció respon a dues qüestions: donar una família a un nen (o un nen a una família...) i protegir un nen en dificultat familiar. S'inscriu en dos tipus de processos, la filiació i la protecció de la infància, raonables de reforçar-se l'una amb l'altra. L'una, la filiació, estableix un lligam entre el nen i els seus adoptants que, d'una banda, modifica les seves referències d'identitat com ara el seu cognom, llengua, nacionalitat, o la seva cultura; d'altra banda, li dona nous drets i deures. L'altra, la protecció, és la justificació moral de l'establiment d'aquest lligam jurídic.

Cal també remarcar que aquest lligam de filiació adoptiva s'establirà dins la gran majoria de casos (en el 90%) en societats de les quals se suposa que el model de filiació ha de tenir un pare i una mare, però sobretot un sol pare i una sola mare. En aquest model, també se suposa que els pares són els genitors del nen o, si es prefereix, que els genitors del nen són els seus pares. De fet, aquest model manté la traça d'un ordre social i simbòlica dins la qual el pare era tradicionalment el marit de la mare; i la mare era la dona que havia portat al món aquest nen sorgit de les relacions sexuals que ella havia tingut amb el seu marit, les úniques relacions sexuals autoritzades...

Un cop vist aquest model, com hem procedit nosaltres per respectar els dos objectius de l'adopció? Quines lògiques hem requerit i requerim avui perquè la filiació i la protecció del nen es combinin? Em sembla que podem realçar quatre tipus de lògica: les lògiques de substitució, les de successió, les de continuïtat i les de relació.

Aquesta Newsletter es publica amb el recolzament del Ministeri de Ciència i Innovació a través del projecte I+D *Adopción Internacional y Nacional: Familia, educación y pertenencia: perspectivas interdisciplinarias y comparativas* (MICIN CSO2009-14763-C03-01 subprograma SOCI) i de l'acció complementària CSO2010-12387-E

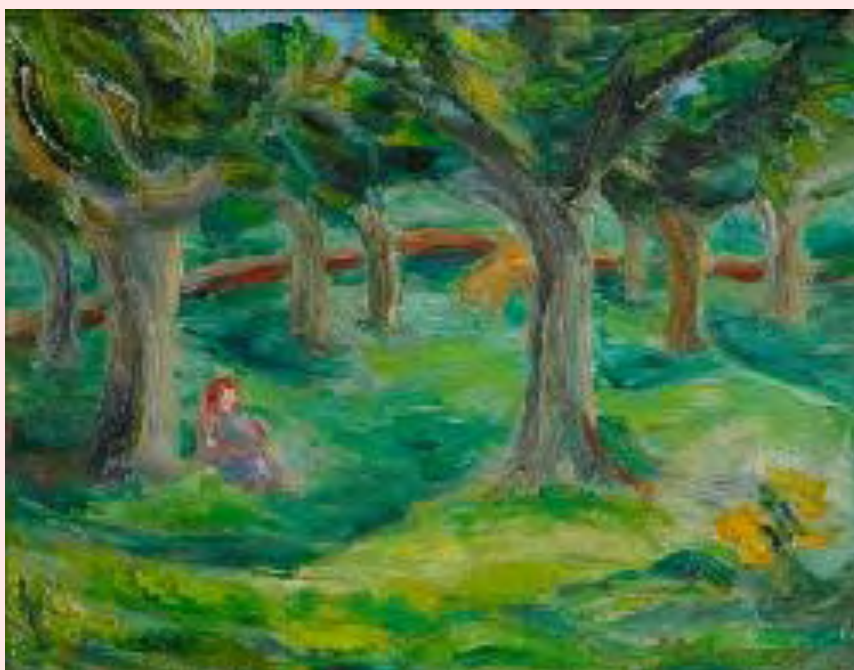
info.afin@afin.org.es

1 - La lògica de substitució

En aquesta primera lògica, la filiació del nen adoptat ha de ser idèntica a aquella del nen nascut dels seus pares. L'adoptat no ha de tenir més que un sol pare i una sola mare, els pares adoptius, sigui quina sigui la seva història. Aquesta adopció s'anomena plena. Una primera manera d'establir-la a considerar a desfer una filiació abans de reconstruir-ne una altra.

1.1 Desfer la filiació:

La primera tasca a efectuar en aquest procés és d'assegurar que el nen sigui desproveït de tot lligam de filiació, a fi que altres pares puguin adoptar-lo. Aquest treball remet al país d'origen del nen. Es pot desenvolupar de dues maneres, segons l'absència o la presència de pares de naixement/biològics. Quan el nen es troba sense filiació coneguda - si, per exemple, ha estat abandonat subreptíciament en un lloc públic -, la manera de garantir la disponibilitat del nen al procés adoptiu és de fer efectuar per un representant oficial del país d'origen del nen una recerca de parentiu. I, a falta de pares que es presentin, aquest representant signa ell mateix el consentiment de l'adopció, per defecte de parentiu, podríem dir.

Manuel Colmeiro
Paisatge

Si el nen té ja una filiació, els seus pares han de signar un consentiment per a la seva adopció ; se'ls hi demana una renúncia total al seu lligam de filiació. Aquesta signatura, requerida per la Convenció de la Haia i que ens sembla garantia de l'acord dels pares de naixement del nen amb la ruptura del seu lligam de filiació és una imposició del nostre punt de vista. De fet, en certs països d'origen dels nens adoptats, com el Vietnam o Haití, el lligam de filiació no pot trencar-se mai, ni tan sols si altres pares que no siguin els de naixement puguin pujar el nen. En relació amb aquest tema, aquí tenen una anècdota, significativa del “contrasentit” d'aquesta signatura pels pares haitians: un responsable d'un organisme certificat/autoritzat/reconegut d'adopció francès (l'equivalent a una agència d'adopció) es trobava en una llar d'infants haitiana, quan un pare acabava de signar el consentiment a l'adopció del seu fill. El pare va demanar llavors a aquest responsable, ja que ell acabava de signar la renúncia a la seva paternitat, quan tornaria el seu fill, ja que per a ell, el lligam era indeleble, encara que confiés a altres pares l'atenció del seu fill.

Per dur a terme aquests processos de ruptura de filiació, el nen és ubicat en una institució (orfenat, llar d'infants), passatge que té també per objectiu d'evitar tota transacció financera entre els pares d'origen del nen i els seus adoptants. El nen no és un bé per vendre, sinó un subjecte desafillat per adoptar.

1.2 Refer la filiació: l'emparentament

“No és pas qualsevol família la que pot adoptar qualsevol nen” repeteix sovint la responsable de l'organisme francès més important autoritzat/certificat/reconegut per l'adopció francesa, la Mission Adoption de Médecins du Monde (la Missió d'Adopció de Metges del Món).

Ja que si es tracta oficialment de donar una família a un nen, es tracta també que la família pugui estar capacitada per dur a terme correctament la tasca de pare, i l'adequació entre el nen atès i el nen acollit constitueix un element important dins d'aquesta capacitat. Perquè sorgeixi aquest efecte, és desitjable que les característiques del nen corresponguin el millor possible a la demanda dels adoptants; amb el risc que aquests pares adoptius puguin pensar, com senyala S. Howell, que el nen els sigui predestinat.

S. Howell, que analitza - i defensa - aquesta lògica de substitució, reprèn la imatge de l'empelt, del transplantament. Aquesta familiarització del nen que ella anomena "kinning" es prepara des del projecte parental, després es prolonga en el període d'espera per concretar-se amb l'arribada del nen; aquests dos períodes que precedeixen l'arribada del nen adoptat són semblants a aquella que precedeixen el naixement d'un nen. Aquesta assimilació entre el nen adoptat i el nen nascut dels seus pares s'assemblaria al fenomen de la transsubstanciació: « La transsubstanciació permet, en el cas de l'Eucaristia, que el pa i el vi es transsubstancïïn en el cos i la sang de Crist com a resultat de la qual cosa "només les aparicions (i altres "accidents") dels mateixos es mantenen. De la mateixa manera, en els nens i nenes adoptats transnacionalment, la criança no transforma en la seva aparença, sinó només el seu ser o essència, es a dir, no produeix la seva completa transformació. Com va senyalar una jove dona sueca adoptada a la India "sóc una nena coco, marró per fora i blanca per dins" accepta també D. Marre, citant Howell (2006 : 69). Nosaltres podem preguntar si aquesta aproximació entre transsubstanciació i adopció no donaria a aquesta darrera idea una aura de sagrat.

Manuel Colmeiro
Las tres gracias, 1963

2 - La lògica de successió

Aquesta lògica de filiació substitutiva funciona millor quan el nen és adoptat més ràpidament. És desitjable també que el nen es pugui beneficiar el més ràpidament possible d'una vida familiar estable i protectora. Es pot donar el cas llavors, com en els programes de Banque mixte du Québec (Banca mixta del Quebec), que un nen en gran dificultat familiar sigui ubicat en preadopció dins la seva família potencialment adoptiva abans mateix que la seva filiació de naixement no sigui anul·lada, abans mateix que els seus pares d'origen no hagin consentit la ruptura. L'atenció se centra llavors en el component de protecció del nen, i un pla de vida passant per una adopció plena és elaborat pels Centres de Jeunesse (Centres de Joventut). Aquests centres serveixen també de tercers entre els pares d'origen i els adoptius. Sol, el nen circula, encara que els pares adoptius hagin pogut trobar els pares de naixement.

En nen adoptat ja no pot ésser pensat, ésser "concebut", com nascut dels seus pares adoptius, encara que els lligams de filiació establerts des del seu naixement són trencats per ser reemplaçats per lligams de filiació adoptiva. Nosaltres ja no apliquem tant una lògica de substitució de parentiu com una lògica de successió de parentiu. Si estem sempre en el context de l'adopció plena, si el primer parentiu del nen no té efectes jurídics de filiació, però aquesta ja no és negada.

Manuel Colmeiro
Tres gracias, 1973

3 - La lògica de continuïtat

Aquesta lògica de successió permet de mantenir traces del parentiu d'origen. Una vegada esdevinguts pares d'aquest nen, els adoptants reben generalment un dossier de la història personal del nen: el seu naixement, la identitat dels seus pares d'origen, l'existència de germans (sovint incompleta), els primers mesos o els primers anys de la vida del nen... El lligam de filiació entre el nen i els seus pares d'origen es desfà ; però la història del nen roman. I, sembla ser que cada cop més els pares adoptius ajuden als seus fills adoptius a accedir a aquesta coneixença. Així, J. Marquet, després de la recerca realitzada amb el seu equip el 2004-2005 sobre l'evolució contemporània del parentiu, remarca que "Els cinc pares que van recórrer a l'adopció es consideren disposats de permetre als seus fills de nuar els fils de la seva història personal donant accés als fragments d'informació (documents o fotos) que ells posseeixen. Convé, tanmateix, de senyalar que un eventual contacte amb els genitors o els primers pares no és generalment ideat fins al final de l'adolescència o a l'edat adulta. Pel que fa a una eventual interferència a nivell de l'educació durant la infància o en la adolescència, és a dir a una forma de pluriparentalitat, aquesta idea està descartada." (Marquet, 2010 : 64). El lligam concerneix el nen adoptat, però no als pares adoptius. Aquests poden voler conèixer els antecedents genètics del seu fill, però no gaire més.

Mentre que el nen, un cop gran o fins i tot adult, s'interessa sovint per la seva història - i no solament pel seu cos. Si, per a ell, es tracta de trobar ressemblances, de saber "a qui m'assemblo?", es tracta també de respondre a la qüestió "qui sóc?". L'anàlisi dels testimonis com ara, per exemple, la de C. Villeneuve (2009) del blog "La voix des adoptés" (La veu dels adoptats) ha mostrat que els adoptats han crescut posant a distància els seus orígens tot pensant que un dia un retorn als orígens seria possible i fins i tot necessari. Aquest dia, pot "caure" a diferents períodes de la vida.

Manuel Colmeiro
Lavadeiras, 1968

La recerca dels orígens passa per diferents etapes (viatge al país d'origen, afiliació a una comunitat d'adoptats, retrobaments de personatges claus...) abans d'arribar a la fase final: la certesa de no retrobaments o els retrobaments. L'adoptat ha d'assumir llavors una nova situació, gairebé un canvi d'estat. Si la seva recerca el condueix a la constatació de la desaparició de totes les traces, l'adoptat ha de renunciar a la coneixença del seu origen i de posar fi a la seva recerca i a la seva esperança de descoberta de la història del seu naixement. En canvi, si aquesta desemboca a un retrobament, l'adoptat ha de construir noves relacions amb els pares biològics estrangers. Llavors ha de resoldre la contradicció de tenir un sol pare i una sola mare (els pares adoptius) tot mantenint la coexistència dels pares de naixement; després, ha de fer front a l'acte del seu abandonament.

L'adoptat es torna a trobar entre dos universos de parentalitat, l'un, la parentalitat adoptiva, oficial; l'altre, la parentalitat de naixement, esborrada. No obstant això, la ruptura institucional entre aquests dos universos no és mai completa, ja que els "desnuament i renuament" de filiació deixen traces d'un lligam. En efecte, si ens fixem en els impediments de matrimoni a partir de les prohibicions d'incest, constatem, d'acord amb C. Collard (2011), que, d'una banda, els impediments de contraure matrimoni per una proximitat massa gran continuen jugant dins la parentalitat d'origen; i que, d'altra banda, els impediments de matrimoni que s'estableixen dins la parentalitat adoptiva son menys consrenyedors entre l'adoptat i la seva família adoptiva que si ell fos el fill biològic d'aquesta família adoptiva.

Manuel Colmeiro
Desnudo de mujer, 1951

4 - La lògica de relació

Seria possible assegurar a l'adoptat la continuïtat de la seva història personal tot garantint -li tots els drets filials als quals té dret (de sanitat, d'educació, així com de cognom(s), d'herència...)? Hi hauria processos d'adopció que no deixessin el nen adoptat sol front de la seva història de circulació entre els seus dos parentius? Nosaltres en veiem dos: l'adopció oberta i l'adopció simple.

4.1 L'adopció oberta o l'acord de comunicació

Es tracta sempre d'una adopció plena; però els pares d'origen i els pares adoptius convenen en un mode d'informació o de contacte entre ells i el nen: poden ser simples cartes, fotografies, però també visites... Aquest principi d'obertura que deixa als pares adoptius ser els únics responsables del nen adoptat, - un sol pare i una sola mara a exercir les tasques parentals com alimentar el nen, donar-li una educació i transmetre-li un cognom que l'inscriu en els seus llinatges -, no afecta el funcionament del nostre model parental d'un sol pare i una sola mare. Tanmateix, se'n transforma el significat implícit, ja que els "vertaders" pares del nen no n'exerceixen la funció de genitor/a. Sexualitat (procreació) i parentiu ja no convergeixen.

El sistema de banca mixta del Quebec pot afavorir aquest acord. Encara cal que sigui "ideològicament" acceptat, que els pares adoptius no se sentin amenaçats per mantenir una història. Aquest acord podria llavors ajudar els pares d'origen en dificultat a consentir l'adopció del seu nen. Així Claudia Fonseca, analitzant els arranjaments d'adopcions fora del circuit oficial al Brasil, les adopcions a la brasilera, escriu:

"Semblava ser important per aquestes dones que afirmen en el seu relat que a) sabent on havia estat ubicat el seu fill, podien atestar des de lluny el benestar del seu nen, i b) havia estat tractat pels seus pares adoptius com a dignes socis en la decisió que podia afectar el seu fill. En altres paraules, havien establert una mena de relació (encara que curta o extremadament intermitent) amb els pares adoptius, amb la qual cosa sentien que la seva dignitat com a mares cuidadores havia estat preservada".

4.2 Adopció simple o l'adopció sense ruptura des dels lligams d'origen

L'adopció simple no esborra el lligam jurídic de filiació entre l'adoptat/a i els seus pares d'origen, sinó que confereix a l'adoptat/a un lligam de filiació suplementària amb els seus adoptants, lligam de filiació marcat per el cognom; en efecte, l'adoptat pren el cognom dels seus pares adoptius, tret que ell mateix desitgi guardar com a segon cognom el dels seus pares d'origen. Això no obstant, l'autoritat parental - que no concerneix més que els nens menors - és totalment transferida als pares adoptius. L'adopció simple institueix doncs una doble filiació genealògica. Però, de fet, si l'adopció simple existeix encara a França - en un nombre més o menys equivalent (al voltant de 4000) al de l'adopció plena -, avui en dia concerneix principalment els adults i l'adoptant és molt generalment el padrastre de l'adoptat/a; aquest darrer pot llavors heretar de l'adoptant.

La desaparició de l'adopció simple per als joves infants a favor de l'adopció plena és una marca de l'evolució del nostre exercici del parentiu. Quan l'adopció de menors va ser autoritzada a França el 1923 després de l'hecatombe de la primera guerra mundial, aquesta concernia els nens esdevinguts orfes. Després es va anar desenvolupant a poc a poc i començà a concernir nens en dificultats familiars. Des que l'adopció plena tal i com nosaltres la coneixem es va establir (el 1966 a França), es tractà d'evitar els conflictes entre dos parentius possibles, i la balança s'inclinava del costat de la família adoptiva en detriment de la família d'origen sovint considerada com inestable. Aquesta darrera havia de ser esborrada i el nen era inscrit a l'estat civil com "nascut" dels seus pares adoptius.

Avui en dia, el panorama general de les estructures familiars ha canviat. Estem envoltats de famílies divorciades, o fins i tot reconstruïdes, de famílies adoptives de nens nascuts en països estrangers; apareixen les famílies homoparentals. D'una banda, un nen pot circular de la llar materna a una llar paterna; però també pot freqüentar o viure amb una madrastra (la nova companya del seu pare) tot tenint una mare, o amb un padrastre (el nou company de la seva mare) tot tenint un pare. L'exclusivitat d'un sol pare i d'una sola mare no forma part de la vida quotidiana del nen i el nen viu en un context de pluralitat familiar.

No podria llavors l'adopció simple retrobar un lloc important en aquest panorama del parentiu?

REFLEXIONEM

Quan l'adopció plena va aixecar el vol - a partir del final dels anys 1960 o uns anys més tard segons el país - va caldre que la filiació del nen establerta d'aquesta manera el protegís de tot litigi o incertitud de filiació; això es fou així perquè es podia dir "nascut" dels seus pares adoptius. La lògica de la substitució correspondria a una voluntat d'integració perfecte del nen dins la seva família adoptiva. Tanmateix, el desenvolupament de les ciències psicològiques i de la pediatria ens ha ensenyat que el bebè és una persona, amb els seu cos i la seva història. Que encara que ell és el fill dels seus pares adoptius, no ha nascut de la seva carn, sinó d'una altra història que li pertany, encara que aquesta sigui difícil i pugui ser desitjable escurçar-la.

Llavors, fins a on anar en el reconeixement d'aquesta història i de la doble filiació del nen? Cal deixar l'adoptat sol front a les seves filiacions o bé, des del començament de la seva història adoptiva, posar en funcionament processos com l'acord de comunicació o l'adopció simple que permeten de reconèixer-se als dos univers als quals pertany aquest nen?

Un antropòleg britànic, J. Pitt-Rivers, format en estudis clàssics del parentiu, que ha treballat molt sobre la filiació i l'aliança dins de les societats mediterrànies (el seu primer estudi va ser en un poble a prop de Ronda, a Andalusia) va escriure el 1973 que un matrimoni sense descendència havia quedat en l'oblit, perquè que sense efectes, la unió de les línies de cada un dels cònjuges no va ser recordada per cap fill. Aquest darrer representava, per la seva pròpia existència, aquesta aliança. Avui, amb les transformacions de maneres d'entrar en família, es tracta de reconèixer ara i sempre aquest "valor del lligam" donat al nen, no solament en relació amb els llinatges matern i patern, sinó respecte a tots els personatges que han ajudat a la seva existència.

Manuel Colmeiro
Mujer con niño, 1939

...PER VEURE

- Bergman, I. 1958. *En el umbral de la vida* (NÄRA LIVET)

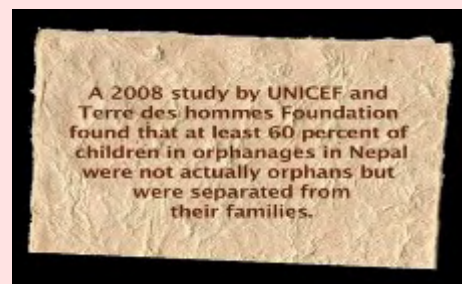
- Terres des Hommes 2010. *Paper orphans*

Parte 1: <http://www.youtube.com/watch?v=1B5QiFFxAu4>

Parte 2: <http://www.youtube.com/watch?v=0adJdVBPvto>

Parte 3: <http://www.youtube.com/watch?v=nsUWaToRWuQ>

Parte 4: http://www.youtube.com/watch?v=95Fyy3UY_U0

- BBC 2011. *America's child death shame.*

<http://www.bbc.co.uk/news/world-us-canada-15288865>

AFIN

...PER LLEGIR

- Cadoret A., 2010, «Peut-on rapprocher la gestation pour autrui de l'adoption? De la maternité éclatée à la maternité plurielle», 2010, *Recherches sociologiques et anthropologiques*, n° 2, p. 5-23.
- Collard, C., 2011, «Pluriparentalité et pluriparenté. Regard anthropologique sur le droit de l'adoption et la procréation assistée au Québec» in *Enfances, familles et générations*, n° 4, p. 9-25.
- Fonseca C., 2010 “Profit, care and kinship: the de-kinning of birthmothers” in V.Pons, A. Piella, M. Valdes *Procreación, crianza y género,. Aproximaciones antropológicas a la parentalidad*, Barcelona, PPU, p.206.
- Marquet J., 2010, «Couple parental -couple conjugal- multiparentalité. Réflexions sur la nomination des transformations de la famille contemporaine» in *Recherches sociologiques et anthropologiques*, Vol. XLI, n° 2, p. 51-74.
- Marre D., 2010 «Los límites del proceso de “emparentamiento”. ¿Cuándo un niño o niña (no) deviene en hijo o hija en la adopción transnacional en España?», in V.Pons, A. Piella, M. Valdes *Procreación, crianza y género,. Aproximaciones antropológicas a la parentalidad*, Barcelona, PPU, p. 235-260.
- Ouellette F.R., 2009, «Entre abandon et captation. L'adoption québécois en “banque mixte”», *Anthropologie et Sociétés*, n°33-1 *Enfances en péril*, p. 65-82.
- Villeneuve C. 2009, «La quête des origines des adoptés de l'étranger : revue à travers des récits virtuels sur Internet» in A. Cadoret et G. André-Trévenec, *Le devenir des enfants adoptés à l'international*, Rapport de recherche Ile de France-Picri.

LINKS D'INTERÈS

- <http://pearadoptinfo-nepal.blogspot.com/>
- <http://www.ethicanet.org/>
- http://www.peretarres.org/wps/wcm/connect/peretarres_ca/peretarres/home/informacio_corporativa/comunicacio/noticies/noticia/noticies/presentacio_informe_unicef

ESDEVENIMENTS RECENTS

- [La Encrucijada de los Acogimientos y las Adopciones en España: Las Adopciones en el Punto de Mira. ¿Una nueva etapa?](#), Asturias, 1 de octubre de 2011.
- XX Congreso Nacional de Pediatría Social: [Problemas emergentes en Pediatría Social](#), Granada, 6, 7 y 8 de octubre de 2011.
- II URIE Meeting. Workshop: Prenatal Alcohol exposure: Biomarkers and Neurodevelopment. Barcelona: 24-25 octubre 2011. www.imim.es

PROPERES ESDEVENIMENTS D'INTERÈS

- The Alliance for the Study of Adoption and Culture. March 22 - 25, 2012. The Claremont Colleges, Claremont, California. <http://www.pitt.edu/~asac/conference.html>
- The Global Summit on Childhood. March 28-31, 2012. Washington, D.C., USA. <http://www.acei.org/conferences/annual-conferences.html>

SOBRE LES IL·LUSTRACIONS

Nascut un any després de l'inici del segle XX, en Silleda (Pontevedra), i mort un any abans que aquest finalitzés, **Manuel Comeiro** és pintor de reconegut prestigi internacional. La seva vida transcórrer entre Galícia i Buenos Aires, primer com emigrant el 1917, i després com exiliat, a on fugí quan estalla la Guerra Civil. Al 1950 es trasllada a París, on viu gran part de la seva vida i és considerat com un dels integrants de l'Escola de Pintors Espanyols de París.

Tot i les seves llargues estances fora de Galícia, a l'interior de Colmeiro mai deixa de bategar el record del seu poble gallec. És protagonista, juntament amb Manuel Torres, Arturo Souto, Laxeiro, Maside y Seoane, del grup de Os renovadores, considerat el primer moviment rupturista de les velles concepcions plàstiques i la pintura tradicional.

SOBRE LA AUTORA DE LOS CONTENIDOS DE ESTE NÚMERO

Anne Cadoret

ha estat Investigadora al Centre Nacional de la Recerca Científica (CNRS) a París (França), des que es va jubilar el 2010.

Entre els seus llibres s'inclouen *Des parents comme les autres: Parenté et homosexualité* (Editions Odile Jacob, 2002) i *Parenté Plurielle: Anthropologie du Placement Familial* (L'Harmattan, 1995). També ha coeditat *Homoparentalités: Approches Scientifiques et Politiques* amb Caroline Mécairy, Martine Gross, and Bruno Perreau (Puf, 2006).

És investigadora d'AFIN.

AFIN

Newsletter Núm. 31, setembre del 2011

ADOPCIONES, FAMILIES, INFÀNCIES

5º Congreso Internacional AFIN

La tríada en la adopción, el acogimiento y la reproducción asistida: el lugar de la familia de origen

25 y 26 de noviembre

Residencia de Investigadores

C/ Hospital, 64

08001 Barcelona

Fotografía: Miguel Gaggiotti

Habrà traducció simultànea del anglès, francès y lengua de signos

Con la colaboración de:

ADOPTANTIS
Información, Preparación
y Asesoría a la Adopción

info.afin@afin.org.es

Newsletter Núm. 31, setembre del 2011

ADOPCIONES, FAMILIES, INFÀNCIES

JORNADA I 25 de noviembre

9:00-9:30

Acreditaciones

9:30-10:15

Apertura

Teresa **Cabré Monné**. Decana de la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad Autónoma de Barcelona

Diana **Marre**. IP del Grupo de Investigación AFIN (Adopciones, Familias, Infancias) y profesora del Departamento de Antropología Social y Cultural de la UAB

10:15-11:45

Mesa redonda: La familia de origen en la adopción y el acogimiento

Carmen **López Matheu** (UB-AFIN)

Lila **Parrondo Creste** (Adoptantis-AFIN)

Isabel **Miralles González** (UB)

Presenta: Nadja **Monnet** (UAB)

11:45-12:15

Pausa café

12:15-13:15

Primera sesión:

La 'adopción abierta': más de treinta años entre lo personal y lo profesional

Barbara **Yngvesson**, (Hampshire College, Massachusetts, EEUU), antropóloga social y madre adoptiva de una adopción 'abierta' en Estados Unidos

Presenta: Paola **Galbany** (UAB)

13:15-15:00

Pausa Comida

15:00-16:00

Segunda sesión

Abriendo la adopción internacional: experiencias de madres biológicas y padres adoptivos.

Newsletter Núm. 31, setembre del 2011

ADOPCIONES, FAMILIAS, INFANCIES

Riitta **Högbäck** (Department of Social Research. University of Helsinki, Finlandia). Desarrolla un proyecto de investigación con familias adoptivas finlandesas y madres biológicas sudafricanas que han dado sus hijos o hijas en adopción.

Presenta: Elena **Castillo** (UB)

16:00-17:00

Tercera sesión

La familia biológica: experiencias e historias personales

Nadine Lefaucheur. (Université des Antilles et de la Guyane).

Chus Villegas. Madre biológica de un niño dado en adopción a principios de la década de los 70.

Presenta: Ana **Berástegui Pedro-Viejo** (UPCom)

17:00-18:00

Tercera sesión

Entre el nacimiento y la adopción: el lugar de las familias de acogida

Paloma Gay y Blasco (Department of Social Anthropology. University of Saint Andrews, Scotland, Reino Unido). Antropóloga y madre adoptiva de una adopción 'con contacto' con la madre de acogida de su hija.

Presenta: Marta **Bertran Tarrès** (UAB-AFIN)

18:00-18:30

Pausa café

18:30-19:30

Cuarta sesión

China: la perspectiva del país de origen sobre las familias de nacimiento y las de acogida de niños y niñas dadas en adopción

Zhang Zhong, Ex director del Centro Chino de Adopciones y actual director de la China Social Welfare Education Foundation

Presenta: Vinyet **Mirabent** (FVB)

19:30-20:00

Coloquio

Jornada II 26 de noviembre

09:30-10:30.

Mesa redonda:

El lugar de los y las genitores en la parentalidad subrogada y por reproducción asistida

Anne **Cadoret** (CNRS)

Carme **Fitó** (UB)

Mariana **De Lorenzi** (Abogada especialista en Derecho de Familia y mediadora)

Presenta: Mara **Martínez Morant** (BAU, Escola Superior de Disseny centro adscrito a la Universitat de Vic)

10:30-12:00

Quinta sesión

La maternidad y paternidad por gestación subrogada

Naina **Patel**. Directora de la clínica Akanksha Infertility & IVF Hospital, Anand, Gujarat, India

Caroline **O'Flaherty**: madre de una niña por gestación subrogada

Hugo **Ruiz**: padre de un niño por gestación subrogada

Presenta: Diana **Marre** (UAB-AFIN)

12:00-12:30. Pausa café

12:30-13:30

Sexta sesión:

El contacto con la familia biológica desde los servicios de salud pública en Reino Unido

Carmen **Pinto**. Consultant Child & Adolescent Psychiatrist

Anouk **Houdijk**. Chartered Clinical Psychologist.

Conduct, Adoption & Fostering Team (CAFT)

Presenta: Natàlia **Barcons** (UAB-AFIN)

13:30-15:00

Pausa comida

Newsletter Núm. 31, setembre del 2011

ADOPCIONES, FAMILIAS, INFANCIAS

15:00-16:00

Séptima sesión

Sobre una adopción nacional 'cerrada' que se abrió. Experiencias personales

Kate **St. Vincent Vogl**: Escritora e hija adoptiva que recuperó la relación con su madre biológica

Presenta: Beatriz **San Román Sobrino** (UAB-AFIN)

16:00-17:00

Octava sesión

Sobre cómo una adopción internacional 'cerrada' puede 'abrirse'. Experiencias personales

Sandra **Bethencourt López**, Madre adoptiva de una adopción internacional en Etiopia cerrada que se transformó en 'abierta'

Presenta: Virginia **Fons** (UAB)

17:00-17:30

Pausa café

17:30-19:00

Novena sesión

De Holanda a China y viceversa. Experiencias personales

Wilma **Leermakers** & James Cristian **Kuijper**. Padres adoptivos de una niña nacida en una familia de origen chino con quienes recuperaron la relación

Presenta: Rosa **Mora** (CRIA-AFIN)

19:00-19:30

Coloquio

19:30-20: Cierre

Dolors **Comas d'Argemir Cendra** (URV-AFIN), Catedrática de Antropología Social, Universitat Rovira i Virgili
Esther **Grau Quintana** (CRIA-AFIN), Psicóloga Clínica.

BOLETIN DE INSCRIPCIÓN PARA EL 5º CONGRESO
INTERNACIONAL AFINEnviar a info.afin@afin.org.es

La tríada en la adopción, el acogimiento
y la reproducción asistida:
el lugar de la familia de origen

Barcelona, 25 Y 26 de noviembre de 2011

NOMBRE Y
APELLIDOS:
DNI:
DOMICILIO:
CIUDAD Y C.P.
PROFESIÓN
E-MAIL:
TELÉFONO:

FAX:

PAGO DE LA RESERVA

- 95 euros hasta el 20 de octubre
- 120 euros hasta el día del congreso

Pago por ingreso/transferencia bancaria a la cuenta 5º Congreso AFIN :
2100 0815 56 0200716513 – indicando nombre y apellidos completo.

El precio incluye:

- Materiales del congreso
- Pausas cafés
- Traducción simultánea
- Servicio de interpretación en lengua de signos, en las sesiones de la mañana.

Para las comidas de ambos días se proporcionará una lista de sugerencias de diferentes tipos y precios en los alrededores de la Sede del Congreso.

La sala tiene un aforo limitado a 120 personas por lo que la inscripción se hará por riguroso orden de llegada de la ficha de inscripción e ingreso bancario.

Visita nuestra web: www.afin.org.es

Síguenos en:

Twitter: [@GrupoAFIN](https://twitter.com/GrupoAFIN)
Facebook: [AFIN Barcelona](https://www.facebook.com/AFIN-Barcelona)
<http://afines.blogspot.com/>

Con la colaboración de:

